

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego	
Autor	KPRM (MC)	
Projekt z dnia	4 stycznia 2021	

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----	
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich	
Osoba do kontaktu	Monika Małowiecka, Bernadeta Skóbel	
e-mail	mom@zpp.pl	
tel.	(22) 656 63 34	

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Projekt ustawy podobnie (jak obowiązująca ustawa) pomija kwestię braku spójności przepisów o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego z przepisami o dostępie do informacji publicznej. Ani art. 7 ust. 1 ustawy ani art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (w obowiązującym i projektowanym brzmieniu) nie rozwiązuje tego problemu. Należy dodać, że obowiązek implementacji	Ustawodawca wprowadził dwa odmienne reżimy udostępnienia informacji publicznej. Należy zaznaczyć, że każda informacja publiczna będzie mieścić się w pojęciu informacji sektora publicznego, które jest pojęciem szerszym. Jednocześnie praktycznie każdy wniosek o udostępnienie informacji publicznej będzie skutkował	Wyjaśnienie Instytucja ponownego wykorzystywania koncentruje się przede wszystkim na wykorzystywaniu ekonomicznej wartości informacji sektora publicznego (dalej jako ISP), które uznaje się za materiał wyjściowych (surowiec) dla rozwoju nowych produktów i usług oraz innowacyjnych zastosowań związanych z treściami cyfrowymi. Do celów pozaekonomicznych ponownego wykorzystywania zalicza się natomiast m.in. rozwój społeczeństwa informacyjnego, poprawę jakości danych, lepszy dostęp do informacji, zwiększenie udziału obywateli w życiu	Uwaga podtrzymana. Wyjaśnienia resortu nie rozwiewają wątpliwości co do relacji udostępniania informacji publicznej i udostępniania w ramach ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego. Z przepisów prawa winno wynikać z jakim reżimem udostępniania informacji mamy do czynienia. Powoływanie się na ustawę z 2016 roku jest o tyle nietrafione, że ustawa ta również posiada ten mankament. Twierdzenie, że chodzi tu o wykorzystanie ekonomicznej wartości informacji sektora publicznego nie wynika z treści przepisów. Rodzi się bowiem pytanie, w jaki sposób podmiot zobowiązany ma „zapanować” nad tym (albo chociaż mieć wiedzę), w jakim celu są wykorzystane informacje zamieszczone np. na BIP.

		<p>przepisów UE nie zwalnia prawodawcy krajowego z obowiązku zachowania spójności prawa krajowego.</p>	<p>udzieleniem informacji w celach innych niż pierwotny cel wytworzenia informacji. Skutkiem tego osoba zainteresowana pozyskaniem informacji może dokonać wyboru w jakim trybie będzie chciała pozyskać informację, wybierając - w zależności od potrzeb - korzystniejszy dla siebie tryb albo próbując ominąć ograniczenia narzucone przez jedną lub drugą ustawę. Przykład w art. 18 ust. 3 projektu ustawy wskazano, że podmiot zobowiązany ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, może uwzględnić koszty czynności związanych z anonimizacją danych osobowych oraz ze środkami zastosowanymi w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.</p>	<p>politycznym i społecznym, transparentność administracji. Szczególnie istotne jest przy tym rozdzielenie pomiędzy realizacją prawa dostępu do informacji publicznej (<i>access to public sector information</i>), regulowanego przez ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej¹, a eksploatacją (ponownym wykorzystywaniem) ISP (<i>re-use of public sector information</i>). Dostęp do informacji publicznej, określony w ustawie o dostępie do informacji publicznej stanowi implementację zasady jawności wyrażonej w art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej², a prawo do informacji jest uważane za jedno z podstawowych praw człowieka. Natomiast w odniesieniu do ponownego wykorzystywania ISP podkreśla się przede wszystkim wspomniany na wstępie gospodarczy i społeczny charakter związany z możliwością dalszego wykorzystywania (przetworzenia) informacji. Pojęcie ISP jest przy tym szersze niż pojęcie informacji publicznej. Definicja ISP wprowadzona w projektowanej ustawie jest tożsama z tą przyjętą na gruncie ustawy z 2016 r.³ i jest już ugruntowana w doktrynie oraz w orzecznictwie sądowym. Definicja ISP implementuje pojęcie „dokumentu” w rozumieniu art. 2 pkt 6 dyrektywy</p>	<p>W naszej ocenie problem jest istotny i wiąże się z podnoszonym od lat przez ZPP postulatem kompleksowego opracowania od początku kwestii dostępu do informacji publicznej i ISP. Należałoby przeprowadzić ewaluację obu obowiązujących ustaw i zaprojektować system dostępu do informacji publicznej w jednej ustawie albo w taki sposób, by ustawy były komplementarne i spójne.</p>
--	--	--	--	--	--

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2176, zwana dalej jako: „ustawa o dostępie do informacji publicznej”.

² Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446), zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.

			<p>Zatem podmiot zainteresowany, jeżeli spodziewa się takich opłat prędzej skorzysta z trybu z ustawy o dostępie do informacji publicznej, gdzie – przy w zasadzie jednolitej linii orzeczniczej – nakładanie takich opłat na wnioskodawców jest niedopuszczalne.</p> <p>Przykład 2 – Jakie znaczenie ma zawarcie umowy na wyłączność, o której mowa w art. 9, jeżeli inny podmiot złoży wniosek o udostępnienie informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.</p> <p>Przykład 3: Ustawy określają różny zakres ograniczeń w dostępie do informacji.</p>	<p>2019/1024/UE⁴ zgodnie, z którym dokument oznacza dowolną treść lub jej część niezależnie od jej nośnika (papier lub forma elektroniczna lub zapis dźwiękowy, wizualny bądź audiowizualny). Treść, do której odwołuje się definicja ISP to wszystko to co znajduje się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego (niezależnie od sposobu utrwalenia). Pojęcie ISP wyznacza zakres przedmiotowy ponownego wykorzystywania. Dla zakwalifikowania określonej informacji jako ISP nie ma znaczenia jej treść. Istotne jest natomiast jej utrwalenie oraz fakt posiadania przez podmioty udostępniające lub przekazujące ją w celu ponownego wykorzystywania. Definicja ISP jest szersza niż pojęcie informacji publicznej i zawiera w sobie informację publiczną oraz inne treści (wykraczające poza zakres pojęcia informacji publicznej), tj. np. zasoby bibliotek, archiwów i muzeów niebędących informacjami publicznymi oraz inne informacji niebędące zarówno informacją publiczną ani zasobem bibliotek, archiwów i muzeów.</p> <p>Prawo do ponownego wykorzystywania jest zdeterminowane prawem Unii Europejskiej. W prawie europejskim dokonano rozdziału prawa do ponownego wykorzystywania i prawa do informacji.</p> <p>Zgodnie z art. 1 ust. 3 dyrektywy 2019/1024/UE dyrektywa ta opiera się na unijnych i krajowych systemach dostępu</p>	
--	--	--	--	--	--

⁴ Dyrektywa 2019/1024/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56), zwana dalej jako: dyrektyw 2019/1024/UE.

				<p>i pozostaje bez uszczerbku dla nich. W motywie 23 dyrektywy podkreślono dodatkowo, że dyrektywa ta opiera się na istniejących w państwach członkowskich systemach dostępu i nie zmienia krajowych przepisów określających dostęp do dokumentów. Przepis art. 1 ust. 3 dyrektywy do polskiego prawa implementuje art. 7 ust. 1 projektu ustawy, zgodnie z którym przepisy ustawy nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących ISP.</p> <p>Projektowana ustawa, podobnie jak obecnie obowiązująca ustawa z 2016 r., nie zastępuje w związku z tym reguł dostępu do informacji publicznej (przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej). Dostęp do informacji publicznej co do zasady nie oznacza jednoczesnego prawa do jej ponownego wykorzystywania.</p> <p>Prawo dostępu do informacji publicznej i prawo do ponownego wykorzystywania (eksploatacji) ISP są odrębnymi, wzajemnie autonomicznymi prawami (zarówno w wymiarze materialnym, jak i proceduralnym). W przypadku złożenia przez zainteresowanego wniosku o ponownego wykorzystanie ISP, jeżeli</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>podmiot zobowiązany ma wątpliwości co do charakteru wniosku, nie może samodzielnie ustalać, że wniosek dotyczy ponownego wykorzystywania ISP albo dostępu do informacji publicznej. Prawo to przysługuje wnioskodawcy, który przyjmując na siebie odpowiedzialność związaną z wykorzystywaniem ISP niezgodnie z przepisami prawa, decyduje czy występuje z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej, czy też o ponowne wykorzystanie ISP. Zgodnie z art. 42 ust. 6 projektu ustawy w przypadku niespełnienia warunków formalnych wniosku (w tym wskazania informacji w zakresie przedmiotu wniosku) podmiot zobowiązany wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Dodatkowo podmiot zobowiązany wzywając wnioskodawcę o doprecyzowanie przedmiotu wniosku może poinformować wnioskodawcę o różnicach pomiędzy ponownym wykorzystywaniem a dostępem do informacji. Jednocześnie podmiot zobowiązany może w ramach fakultatywnych warunków ponownego wykorzystywania określić warunek w postaci poinformowania o zakresie odpowiedzialności za udostępnianie lub</p>	
--	--	--	--	---	--

				przekazywane ISP (art. 15 ust. 1 pkt 3 projektu). Celem wskazanej regulacji jest ograniczenie ewentualnych negatywnych konsekwencji dla podmiotu zobowiązanego w przypadku ponownego wykorzystywania ISP przez użytkowników.	
2.	Art. 7 ust. 3	Pytanie czy nie powinno zostać wyłączone również stosowanie art. 14 ust. 4 RODO?	Art. 13 RODO reguluje zasady realizacji obowiązku informacyjnego w przypadku pozyskania danych bezpośrednio od osoby, które dane dotyczą. Podmioty zobowiązane często jednak są administratorami danych osobowych pozyskanych z innych źródeł, co oznacza, że w przypadku zmiany celu przetwarzania należałoby wykonać obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 14 ust. 4.	Wyjaśnienie Przepis art. 7 ust. 3 projektu ustawy był przedmiotem uwag zgłoszonych w ramach opiniowania projektu ustawy przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Obecnie KPRM oczekuje na stanowisko PUODO w sprawie przedstawionej odpowiedzi na zgłoszone uwagi. Uwaga zgłoszona przez ZPP zostanie poddana dodatkowej analizie w kontekście stanowiska, jakie zajmie PUODO.	Oczekujemy na rozstrzygnięcie. Uwaga podtrzymana. Pytanie czy powinniśmy opiniować ustawę w nieostatecznym brzmieniu.
3.	Art. 9 ust. 3	W dyrektywie wskazano, że „Jeżeli prawo wyłączne jest jednak konieczne do świadczenia usług w interesie publicznym, zasadność przyczyn uzasadniających przyznanie prawa wyłącznego podlega regularnym przeglądom, a w każdym razie przeglądu dokonuje się co trzy lata.”.		Wyjaśnienie Projekt ustawy formułuje w art. 9 projektu ustawy zasadę niewyłączności, zgodnie z którą podmiot zobowiązany ma generalny zakaz zawierania umów o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP. Zawarcie umowy o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP jest dopuszczalne jedynie wyjątkowo, w sytuacji gdy jest to niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań	Uwaga podtrzymana. Wskazujemy, że dla zapewnienia zachowania zasady dostępności wg prawodawcy unijnego wystarczające są przeglądy dokonywane co trzy lata. Dokonywanie przeglądów będzie wymagało czasu i pracy. Być może w niektórych podmiotach zobowiązanych skala umów nie będzie duża, lecz w samorządach (które posiadają dużą ilość danych, które mogą być przedmiotem umów) – nakład pracy przy przeglądach może być istotny. Projektodawcy nie oszacowali ww. skutków wejścia w życie ustawy.

		<p>Pytanie z jakiego powodu polski ustawodawca przyjął, że przegląd ma być dokonywany co najmniej raz w roku.</p>	<p>publicznych (art. 9 ust. 2 projektu ustawy). Wyjątek dotyczący możliwości zawarcia umowy o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP dotyczyć może np. sytuacji, w których prawo wyłączone jest niezbędne do świadczenia usług, np. użytkownik (mając na uwadze ponoszone koszty, osiągnięcie zwrotu z inwestycji itd.) nie zdecydowałby się na ponowne wykorzystywanie ISP (stworzenie usługi, produktu itd.) bez zagwarantowania sobie wyłącznego prawa do danych na określony czas. W motywie 48 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE jako przykład wskazano sytuację, w której żaden wydawca komercyjny nie opublikowałby informacji, nie posiadając prawa wyłącznego.</p> <p>W art. 12 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE wskazano, że przegląd umów o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP należy dokonywać przeglądu dokonywać co trzy lata. W ustawie z 2016 r. zastosowano termin krótszy. Zgodnie z art. art. 9 ust. 3 ustawy z 2016 r. umowa o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP podlega raz w roku ocenie przez podmiot zobowiązany co do dalszego istnienia powodów jej zawarcia. Wprowadzenie krótszego terminu należy uznać za rozwiązanie korzystniejsze z punktu widzenia zasady niewyłączności. W motywie 20 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE wskazano, że państwa członkowskie mogą wyjść poza minimalne standardy ustanowione w dyrektywie, umożliwiając tym samym szersze ponowne wykorzystywanie.</p>	<p>Proponujemy wprowadzenie zapisu, który pozwalałby na dokonywanie przeglądów umów co najmniej raz na 3 lata.</p>
--	--	---	--	--

				<p>Dokonywanie oceny/przeglądu umów o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP w okresach częstszych niż wskazano w dyrektywie pozwala na większą kontrolę tego rodzaju umów, które (jak podkreślono na wstępie) należy traktować jako wyjątek od zasady niewyłączności i gdy tylko to możliwe należy ich unikać lub z nich rezygnować. Rozwiązania takie pozwala tym samym na szersze ponowne wykorzystywanie ISP. Jeżeli bowiem w wyniku oceny podmiot zobowiązany stwierdzi ustanie powodów zawarcia umowy, zobligowany jest do niezwłocznego jej wypowiedzenia. Częstsze terminy dokonywania oceny/przeglądu umów o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP sprzyjać mogą rezygnacji z tego rodzaju porozumień.</p> <p>W toku uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych projektu ustawy Narodowe Centrum Badań i Rozwoju zgłosiło propozycję, aby ocena, o której mowa w art. 9 ust. 3 projekt była dokonywana co najmniej raz w roku. Powyższą propozycję uzasadniono tym, że w zależności od rodzaju i zakresu informacji oraz warunków zawartej umowy może zaistnieć sytuacja, w której celowym i zasadnym będzie dokonanie oceny umowy w okresach częstszych niż raz w roku. Decyzja czy dokonać oceny raz do roku, czy w okresach częstszych powinna natomiast należeć do podmiotu zobowiązanego. Przedmiotowa uwaga została uwzględniona.</p>	
--	--	--	--	--	--

4.	Art. 12 ust. 3	<p>W projekcie wskazano, że ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego udostępnianych w sposób, o którym mowa w art. 5 pkt 1, uważa się za przyjęcie przez użytkownika oferty, o której mowa w ust. 1 albo 2..</p> <p>Na podstawie art. 5 ust.1 dokonuje się udostępnienia informacji przez BIP. Kto decyduje o tym czy użytkownik pobierający informację z BIP działa w reżimie przepisów o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego (a więc przyjął ofertę określającą warunki korzystania z danych) albo w reżimie ustawy o dostępie do informacji publicznej, gdzie udzielenie informacji jest bezwarunkowe.</p>	<p>Ponowna kolizja przepisów dwóch ustaw.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Ze względu na źródła pozyskiwania ISP do ponownego wykorzystywania należy wyszczególnić:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udostępnianie danych poprzez system teleinformatyczny (np. BIP, portal otwartych danych lub inny system teleinformatyczny podmiotu zobowiązanego) - przekazywanie ISP (na wniosek). <p>Od sposobu udostępnienia oraz spełnienia określonych w projekcie ustawy warunków będzie zależało czy ISP można wykorzystywać bez składania odrębnych wniosków.</p> <p>Zgodnie z art. 11 ust. 1 projektu ustawy podmiot zobowiązany udostępnia na swojej stronie podmiotowej BIP w menu przedmiotowym w kategorii „Ponowne wykorzystywanie” m.in. warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone. Zgodnie z art. 11 ust. 5 projektu ustawy brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym strony podmiotowej BIP podmiotu zobowiązanego (w kategorii „Ponowne wykorzystywanie”) dla informacji udostępnianych w Biuletynie uważa się za zgodę podmiotu zobowiązanego na ponowne wykorzystywanie udostępnianej ISP bez ograniczeń warunkami (udostępnianie ISP bez warunków).</p> <p>W art. 12 projektu ustawy uregulowano materię dotyczącą oferty w zakresie</p>	<p>Uwaga podtrzymana.</p> <p>Nie wyjaśniono wątpliwości zgłoszonej w treści uwagi. Sformułowanie, że zainteresowany podmiot zdecyduje, czy dane pozyskane z BIP będzie dalej ponownie wykorzystywać na podstawie przepisów projektowanej ustawy, czy też jedynie skorzysta z prawa dostępu do informacji publicznej, jedynie wzmaga wątpliwości. Nie wskazano bowiem jak miałyby się objawić podmiotowi zobowiązanemu, że wnioskodawca korzysta z konkretnego reżimu.</p>
----	----------------	---	---	--	--

				<p>warunków ponownego wykorzystywania ISP udostępnionych stronie podmiotowej BIP podmiotu zobowiązanego. Zgodnie z art. 12 ust. 1 warunki ponownego wykorzystywania określone przez podmiot zobowiązany w odniesieniu do ISP udostępnianych na stronie podmiotowej BIP podmiotu zobowiązanego stanowią ofertę zawierającą te warunki. Na podstawie art. 12 ust. 3 ponowne wykorzystywanie ISP udostępnianych w BIP uważa się za przyjęcie przez użytkownika oferty dot. warunków. To zainteresowany podmiot decyduje, czy dane pozyskane z BIP będzie dalej ponownie wykorzystywać na podstawie przepisów projektowanej ustawy, czy też jedynie skorzysta z prawa dostępu do informacji publicznej (zob. wyjaśnienia do uwagi nr 1).</p>	
5.	Art. 14 ust. 4	<p>Uwaga nawiązuje do poprzedniej uwagi. Jakie znaczenie ma określenie warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego stanowiących dane osobowe, zamieszczonych na stronie BIP. Ponadto z uwagi na różny charakter danych osobowych (w tym różne okresy przechowywania danych), wykonanie tego przepisu będzie nastęrczało trudności.</p>	<p>Przykładem danych osobowych publikowanych z BIP, mieszczących się w pojęciu zarówno informacji publicznej jak i informacji sektora publicznego są oświadczenia majątkowe.</p>	<p>Wyjaśnienie W art. 14 ust. 4 zobligowano podmioty zobowiązane do określenia warunków ponownego wykorzystywania ISP stanowiących dane osobowe. Przepis ten funkcjonuje już obecnie, z tą różnicą, że w ustawie z 2016 r. określenie warunków ponownego wykorzystywania ISP stanowiących dane osobowe jest fakultatywne. Przedmiotowa regulacja stanowi podstawę do pogodzenia ponownego wykorzystywania ISP z prawem do ochrony danych osobowych. W każdym przypadku udostępniany zasób danych należy</p>	<p>Uwaga podtrzymana. Projektodawcy nie odpowiedzieli na pytanie.</p>

		<p>Prosimy podać na konkretnym przykładzie jak zrealizować wskazany obowiązek, jeżeli warunki mogą być różne dla różnych kategorii danych.</p>		<p>poddać analizie pod kątem zawarcia w nim ISP stanowiących dane osobowe. Następnie należy określić warunki ponownego wykorzystywania w odniesieniu do ISP stanowiących dane osobowe oraz innych ISP niestanowiących danych osobowych (jeżeli jest to wymagane przepisami). Warunki ponownego wykorzystywania ISP stanowiących dane osobowe muszą zostać każdorazowo skonkretyzowane przez podmiot zobowiązany w odniesieniu do charakteru, zakresu, kontekstu i celów przetwarzania danych osobowych objętych ISP, w stosunku do której warunki są formułowane (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 319⁵). Należy podkreślić, że uwzględnianie ochrony danych osobowych w katalogu warunków ponownego wykorzystania podnoszona była przez Grupę Roboczą art. 29. W opinii nr 06/2013 Grupa stwierdziła, że w przypadku gdy informacje, które mogą zostać ponownie wykorzystane, zawierają dane osobowe, ponowni użytkownicy powinni znać zasady przetwarzania takich danych od</p>	
--	--	--	--	---	--

⁵ W omawianym zakresie art. 14 ust. 4 projektu ustawy jest tożsamy z art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446).

				<p>początku. Można tego dokonać poprzez zawarcie odpowiedniego postanowienia w licencji, przez co ochrona danych osobowych staje się zobowiązaniem umownym.</p> <p>Licencje (czyli na gruncie projektowanych przepisów – warunki) mogą wpływać na sposób przetwarzania danych osobowych i powinny znaleźć się wśród zabezpieczeń, które mają być stosowane przy udostępnianiu danych osobowych (lub zanonimizowanych danych, które pochodzą z danych osobowych) do ponownego wykorzystania.</p>	
6.	Rozdział 9 w kontekście zapisów w OSR	Prosimy o jednoznaczne wskazanie czy decyzja w sprawie wniosku ma charakter związany czy uznaniowy.	W OSR wskazano, że w przypadku budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego projektowana ustawa nie spowoduje zwiększenia wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, natomiast w przypadku pozostałych jednostek (jednostki sektora nauki, przedsiębiorstwa publiczne) ewentualny wzrost wydatków może wiązać się z podjęciem decyzji przez kierowników tych instytucji	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Decyzje dot. ponownego wykorzystywania ISP wydawane na podstawie przepisów projektowanej ustawy mają charakter związany.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Decyzja o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie ISP (art. 44 ust. 1 pkt 5 i art. 45 ust. 1 pkt 3). Podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie ISP, w przypadku gdy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 6 (art. 44 ust. 4). 2. Decyzja wydana po otrzymaniu sprzeciwu (art. 44 ust. 3). W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie lub w przypadku, o 	Uwaga podtrzymana w zakresie nieoszacowania skutków regulacji. Projektodawcy przyznali, że w przypadku JST decyzje będą miały charakter związany, trudno jednak przewidzieć, czy koszty po stronie JST wzrosną czy też nie. Projektodawcy nie wskazali jak wygląda sytuacja kosztów wdrożenia ustawy z 2016 roku i na jakiej podstawie przyjęto, że koszty te się nie zmienią. Nie jest to niemożliwe, skoro przewidziano, że budżety innych podmiotów zostaną uszczuplone.

			<p>o udostępnieniu informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania. Trzeba zaznaczyć, że podmioty te samodzielnie podejmują decyzję o udostępnieniu informacji, nie ma natomiast bezwzględnego obowiązku. Tymczasem konstrukcja ustawy wskazując wprost w jakich warunkach może nastąpić ograniczenie w zakresie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego oraz brzmienie przepisów rozdziału 9 wskazuje, że mamy do czynienia z sytuacją, w której podmiot zobowiązany jednak nie działa w warunkach uznania administracyjnego.</p>	<p>którym mowa w art. 10 ust. 4, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie ISP.</p> <p>We przytoczonym w uwadze fragmencie OSR (pkt 6 OSR) wskazano, że w przypadku budżetu państwa oraz budżetów JST projektowana ustawa nie spowoduje zwiększenia wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów (ustawa z 2016 r.). Jeżeli chodzi natomiast o inne podmioty (jednostki sektora nauki, przedsiębiorstwa publiczne) ewentualny wzrost wydatków może wiązać się z podjęciem decyzji przez kierowników tych instytucji o udostępnieniu ISP do ponownego wykorzystania. Wskazane w OSR inne podmioty (jednostki), tj. jednostki sektora nauki oraz przedsiębiorstwa publiczne samodzielnie same podejmują decyzję o przekazaniu ISP na wniosek (nie mają natomiast bezwzględnego obowiązku).</p> <p>Jednostki sektora nauki</p> <p>Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu przepisów ustawy (poza nielicznymi wyjątkami) nie stosuje się do ISP będących w posiadaniu podmiotów sektora nauki, tj. podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.). Wskazane podmioty nie będą zatem zobowiązane do rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie. Ponownemu wykorzystywaniu będzie podlegać jedynie określona kategoria ISP będąca w posiadaniu podmiotów sektora nauki, tj. dane badawcze na warunkach</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>określonych w art. 22 projektu (dane już udostępnione w systemie teleinformatycznym, nie jest to tryb wnioskowy).</p> <p>Przedsiębiorstwa publiczne.</p> <p>Zgodnie z art. 47 ust. 1 projektu przepisów ustawy dotyczących rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie (przepisów rozdziału 9) nie stosuje się do przekazywania ISP na wniosek przez przedsiębiorstwa publiczne, tj. podmioty zobowiązane, o których mowa w art. 3 pkt 5 projektu. Przepis ten jest konsekwencją wyłączenia na gruncie dyrektywy 2019/1024/UE przedsiębiorstw publicznych z regulacji dotyczących przetwarzania wniosków o ponowne wykorzystywanie.</p> <p>Jednostki sektora nauki oraz przedsiębiorstwa publiczne nie są zatem zobligowane do rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie ISP. Mogą jednak dobrowolnie przekazywać ISP na wniosek o ponowne wykorzystywanie. Decyzję w tym zakresie podmioty te podejmują samodzielnie.</p>	
--	--	--	--	--	--